

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om forslagens endelige vedtagelse først vil finde sted i morgen, torsdag den 22. april 1999.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Vi står jo nu ved afslutningen af et forløb, hvor vi skal beslutte, om Danmark skal udvide den militære aktion, der er i gang i Serbien. Jeg synes, man skal have med i det billede, der står tydeligere og tydeligere, synes jeg, at vi bliver trukket længere og længere ind i en konflikt.

Starten på den her debat var, at truslen alene ville kunne gøre det. Derefter var det kun ganske få dage, der kunne blive tale om, inden truslen virkede. Nu har vi bombet i 28 dage. Situationen er værre end nogen sinde på den måde, at halvdelen af den kosovaalbanske befolkning er drevet ud og den anden halvdel er flygtninge i et område uden nogen type af beskyttelse, fordi OECD-repræsentanterne er ude og UNHCR's folk, altså FN's folk, er ude.

Jeg har set, at der også diskuteres lystigt, at det næste punkt i eskaleringen formentlig er diskussionen om et skib, og jeg vil gætte på, at slutpunktet i den her eskalering bliver diskussionen om landtropper.

Jeg forstår godt den fornemmelse, jeg tror vi alle sammen har, at det ikke er til at holde ud at se, hvad der sker i Albanien med de fordrevne flygtninge. I SF er der heller ingen tvivl om, at Milosevic bærer hovedansvaret og det absolutte hovedansvar for de ting, der sker, sammen med den serbiske nationalisme i øvrigt.

Men derfor må man alligevel efter 28 dages indsats spørge: Hvis nu det alt sammen virker stik imod den erklærede hensigt, hvis situationen bliver en stadig stigende humanitær katastrofe, hvis situationen bliver en stadig stigende risiko for, at konflikten breder sig ud over hele Balkan, hvis situationen bliver, at vi risikerer, at små ulmende bål bryder ud i altfortærende brande, så må nogle på et tidspunkt spørge, om beslutningerne ganske grundlæggende er rigtige.

Vi har så brugt en aften og en morgen til at stille spørgsmål om det. Jeg skal ikke referere

alle spørgsmål, der er stillet. Jeg vil nøjes med to. Jeg vil henvise til spørgsmål nr. 13, hvor vi spørger:

»Hvor meget skade er der efter regeringens oplysninger forvoldt i Serbien fordelt på henholdsvis militære og civile anlæg og mål?«

Svaret lyder:

»Den jugoslaviske forsvarsevne er reduceret som følge af NATO's angreb på flyvepladser og luftfartsstillinger. Fsva. landstyrkerne har NATO's angreb primært været rettet mod faste installationer og kun i mindre grad mod mål i felten. Såvel enheder i som uden for Kosovo har i tiden op til NATO's første angreb haft lejlighed til at gennemføre både spredning og sløring af materiel og personel. Det vurderes derfor, at landstyrkernes numeriske kampkraft tilnærmelsesvis er i behold.«

Hvad betyder det på nudansk? Det betyder: Efter 28 dages bomberegner den serbiske hær stadig væk intakt.

Jeg stillede et andet spørgsmål også. Det er spørgsmål nr. 18:

»Er der planer om at bombe Milosevics præsidentpalads eller likvidere Milosevic for at fjerne ham, der i debatten er betegnet som ondets rod?«

Spørgsmålet er affødt af, at der er dem, der insisterer på, at Milosevic og næsten alene Milosevic er ondets rod.

Hvorfor skal den serbiske befolkning betale den pris? Hvorfor skal den kosovaalbanske befolkning betale den høje pris, hvis det er så enkelt? For så enkelt er det jo ikke. Problemet er desværre langt mere omfattende.

Svaret lyder så:

»Regeringen er ikke vidende om, at der foreligger planer om at likvidere præsident Slobodan Milosevic. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål nr. 17.«

Jeg kan godt forstå, at man ikke ville likvidere statsledere, for dermed ville man jo åbne op for en statsterrorisme uden sidestykke.

Jeg vil så bare runde af med at henvise til to, synes jeg, interessante artikler i Politiken i dag. Den ene er et interview med Djukanovic, præsident i Montenegro, der jo som bekendt er en leder, der har forsøgt at holde sig fri af Serbien, og som i stigende grad er presset også af bomberne. Han siger, og jeg citerer fra Politiken i dag: »Det internationale samfund lader sine forståeligt negative følelser imod Milosevic råde, og så suspenderes fornuften. Milosevic var indtil i går i praksis det internationale samfunds